

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Fallacia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Tum loquentur eruditi, quum garrulus non erit loquendi locus.
Aut inter garrulos & obstreperos non est eruditus dicendi locus.
 Nestora eloquentia. Poetica mella.
Nestora Elythra duci sacunda in proverbum abiit, si quando senilem suavis loquentiam significamus.
Nihil ex agro dicitis, sed vixit & dicitur. Suidas.
Nihil humile, neq; triviale. Quod enim parum elegans, parum expolitum, id ex agro profectum dicitur. Contra, quod festivum aut lepidum, id urbanum ac civile vocatur.
 Nunc ipsa viuit sapientia. *ovr' v'v' ov'v'ia &.*
Applaudentis & adgratulantis est sermo, si quid aliquando videtur scite & arte dictum factumve, festivus erit, si per ironiam essetatur.
 Nunc ipsa floret Musa. *ovr' v'v' ov'v'ia h' M'v'v'.*
Vbi quid erudite, facunde, seruisse dictum aut scriptum videbitur, Et hoc venustus fiet per ironiam.
 Musarum aures. *M'v'v' v'v' d'v'v'.* Theocrit.
Dicuntur poetæ, quod a situla carmina sua modulentur.

EMBLEMA.

Facundia difficilis.
 Emblema cLXXXI. Andr. Aiciati.
Antidotum Falsæ medicatæ in pocula Circes
Mercurium hoc Ithaco fama dedisse fuit.
Maly Vocant: id vix radice enellitur atræ.
Purpureus sed flos. Lactis & instar habet.
Elogij candor facundiaq; allicit omnes:
Sed multi res est tantæ laboris opus.
 Vide Eloquentia, Oratio.

Fallacia.

DEFINITIO. ET ETYMOL.

FALLACIA, quæ alio nomine dicitur locus sophisticus, quia scilicet est causa fallendi, quantum est de se, licet aliquis non fallatur per ipsum in actu, nisi ignorantia aducente. B. Thom. opus scilicet 39. c. 1. final. Fallacia à fando dicitur, vt Varoni placet quod fando decipiamus, & contra quem diximus, faciamus. Et fallax appellatur, qui mentiendo decipit: hinc reflexo, quod ita dicitur à purgo: vt reflexere dicitur de eo, qui factum negat. purgare de eo, qui fatetur quidem factum, sed defendit. Hinc etiam fallarij dicitur, qui decipiendi grana publica scripta falsificant, & falsifico verbum, à quo falsificatio & falsitas, de qua infra.

Fallacia, Græc. *ἑκταρά*, Hebr. variis vocibus fallacias multiplices depingunt, id est. *Begehah*, præuaricatio, excursio, velis quæ diffusit & excurrendo aperitur à verbo *Baghadh*, transgressus est metâ, currit extra lineas, quemadmodum veitis a superbe incedentibus varie discutit suas flexuras. Ita fallaces homines suas imposturas (Call. *Bagarellæ*) paulatim explicant. a. *Herhel*, id est, dolosus fuit, fallaciter egit, fessellit nugis & mendaciis. Cognationem habet cum *Talah*, suspendit, nam suspensum aliquem tenere vanis promissis, est fallere, quod & Latini dicunt suspendere nalo. Hinc Græc. *ἰδρῖω* nugis aliquem decipio: *ἰδρῖω* nuge. Hebr. *batbulim*, & *batballot*, Job. 17. 2. El. 30. 10. 3. *Cachufch*, verbum significat, negavit, denegavit, mentitus est. Cognationem habet cum *Schachac*, oblitus est, & *Caschac*, obtenebratus, fallaces enim memores non sunt, sed tenebrosos inuolunt, à verbo fit nomen idem, *Caschufch*, fallacia, mendacium, denegatio: Osee. 10. 13. Nahum. 3. 1. 4. A verbo *Cazab*, mentitus est, fessellit (cognationem habente cum *Caschaph*, falcinavit) fuit nomen *Cazab*, & *Achab*, mendacium, fallacia, falsitas, Pl. 5. 7. Mich. 1. 14. 5. Verbum *Pretah*, in secunda coniugatione, sign. illexit, decipit, cognationem habet cum *Phatba*, fatuus, fatui enim facile credunt & persuadentur. Hinc *ἰδρῖω*, suadeo, *ἰδρῖω*, decipio. *Perhatsh*, fatuus, qui facile fallitur: *Perhatsh*, persuasio, fallacia, fatuitas eius respectu qui fallitur.

Falsitas Græc. *ψεῦδος*, ac mendacium, *ψεῦδος*, falsus à *ψεῦδος*, fallo dicitur. Est autem falsitas, qua putatur esse, quod non est. sec. Aug. 7. l. Confession.

Falsitas consistit in æqualitate rei, & intellectus. sec. B. Thom. in q. de Veri. q. 1. art. 10.

Falsum est significatio rei, non ita se habentis. sec. Aug. 1. in doctrina Christi.

POETICÆ SENTENTIÆ.

Ter. Andr.
Fallacia alia aliam tradit.
 Ouid. 1. Art.
Tuta frequensq; via est per amici fallere nomen.
Tuta frequensq; licet sit via, crimen habet.
 Ibidem.
Fallite fallentes: ex magna parte profanum.
Sunt genes: in laqueos quas posuere cadant.

EXEMPLA BIBLICA.

Fallacie præsertim mulierum exempla: Serpens, Gen. 3. 9. 4. Dux

filie Loth. 19. 7. 21. Rebecca. 27. 70. 6. 7. Rachel. 29. 13. 14. Vxor Potipharis. 39. 7. 17. 18. Rahab. 19. 2. 6. 8. 9. 16. 17. 18. Dalila. 16. 7. 15. 16. Mich. 1. 11. Sam. 16. 1. 2. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. David. 26. 7. 10. 11. 12. Mulier Thamar. 6. Mulier quædam. 17. 7. 19. Iudith. 13. 4. 10. 11.

APOLOGI SEV PARABOLÆ.

Leo & Vulpes.
 Leo senio confectus, cum vires non suppetere ad dandum callidum cepit consilium sustentandi vitam, quasi periculoso morbo correptus, decumbens, quodammodo passim animantes relique aduenient, quod uorabat. Atq; ita magna bestiarum multitudine accedit tandem & vulpula ad antrum, & ait: *Quis tans atq; circumspiciamus. Tum leo, quid ceteris, rogat. At illa, id quod Horatius veribus retulit, respondit.*
Quis me vespera terrens.
 Omnia te aduersum spectantia, nulla tibi rebus mala portendantur, norare, & hæc effugere.

Fur & Canis.

Fur allatranti cani offerrebat panem. Cui canis, qui, satiat, quum tu domum nostram compingit, vnde mihi mox cibum petam, aut quomodo scilicet. Fabula docet, cauendas fraudes fallacium, nec sed consilia spectanda esse. Refertur à ad illud potest consultis memoratur.
 Tolle voluntatem, nec erit discrimen in actibus.
 Quæ sententia in conuulso Platonis elegantissimo Exposita & à Gellio lib. 17. c. 20.

Fama.

DEFINITIO. ET ETYMOL.

FAMA, Græc. *ὄψωνος*, vel *ὄψωνος*, est illud, quod legibus & moribus comprobatur.
 Fama est inanis de aliqua re rumor, sine veritate, siue malus. Et hoc tantum differt à rumore, quod per de re recenti dicitur: fama etiam de re inuocentium hominum opinione, quamuis incerta.
 Famam à fando dici putant, vt sit, qui quid dicitur, siue in bonum, siue in malum.
 Heb. *Schemach*, auditus, quod galli dicitur, quod bo *Sehamach*, auditus. Nihil enim aliud est fama quam dam per aures sparsus & longe lateq; postea delatus.
 Fama Des, terra filia dicitur. Nam cum belluorum tatem inter Gigantes Titani ac Terræ filios, & Iouem iamq; passim Terræ filii Ioue ac ceteris diis treacher nimio dolore Terra, quum ibi aduersus hostes tam declesse, viciet tamen, quæcunq; via posset iter ad gigantes, coacta vtero, Famam enixa est, quæ Iupitrem brem terrarum disseminaret.

BIBLICI LOCUS.

Fama bona præstantior diuitiis, eoque expectanda. *Eccles. 7. v. 1. 2. Eccles. 4. v. 15. 16. quatenus illud dicitur. 12. 17. 2. Corin. 5. 12. & 6. 4. & 8. 2. & 13. 7. 1. Tim. 4. & 3. 16.*

SENTENTIÆ BIBLICÆ.

Fama bona impingunt ossa. *Prov. 11.*
 Melius est nomen bonum, quam diuitiæ multæ: melius enim & aurum gratia bonæ. 22.
 Melius est nomen bonum quam vnguentum pretiosissimum, dienanuitatis. *Eccles. 7.*

Diligenter conseruanda.

In omnibus operibus suis præcellens cilo.
 Ne fame tua maculam imprimas. 33.
 Curam habe de bono nomine. Hoc enim magis precor, quam mille thesauri pretiosi & magni. Bonæ viæ uisum bonum autem nomen permanebit in æternum. 4.

PATRYM SENTENTIÆ.

Non sunt audiendi siue vii sancti, siue fœderis, qui reprehenduntur in aliqua negligentia, per quam se veniant suspicionem, vnde vitam suam longe ab eis cunct, coram Deo sufficere sibi conficiunt, aliter minores: quum solum impudenter, verum etiam occurrentes: quum occidant animas alicuius, siue blasphemiam Dei, quibus secundum suspicionem quædam ista est, displicet vita sanctorum: vel etiam cum accedant tantum non quod vident, sed quod putant. *Prov. 11.*